

[Pia Gjellerup]

ger på de principper, der nu af SF foreslås gennemført i Danmark. Dertil er vi endnu ikke nået for Danmarks vedkommende. Vi mener i Socialdemokratiet, at det vil være nødvendigt at gennemføre et større udredningsarbejde, således at de omtalte principper kan blive nøjere bedømt efter danske forhold, ligesom der i den forbindelse må foretages en nærmere analyse af de mange afgrænsningsproblemer, der opstår i forbindelse med den lempelse i ansvarsgrundlaget, der anføres i forslaget.

Et sådant udredningsarbejde vil med rette kunne blive overdraget til det udvalg om erstatning for miljøskader, som justitsministeren netop har nævnt, et udvalg som har været nedsat siden efter sommeren 1986. Vi ønsker fra Socialdemokratiets side under det kommende arbejde i Miljø- og Planlægningsudvalget at få opstillet et supplerende og mere konkretiseret kommissorium for det ovennævnte udvalg og at få en undersøgelse af en tidsplan for udvalgets arbejde. For nok skal der arbejdes roligt og besindigt, men også for det er der jo grænser.

De supplerende opgaver, som skal overdrages til udvalget, skal bestå i dels en sammenligning mellem de danske og de svenske forudsætninger for at gennemføre objektivt ansvar og ændring af beviskravene for årsagssammenhæng, dels en bedømmelse af de enkelte principper i det foreliggende beslutningsforslag, herunder også mulighederne for at oprette en miljøskadefond.

Jeg skal således på Socialdemokratiets vegne afvise beslutningsforslaget i dets nuværende form, men jeg skal samtidig give tilsagn om et positivt udvalgsarbejde med det ovennævnte sigte.

Engell (KF):

Ifølge forslaget skal regeringen pålægges at fremsætte forslag til lov om erstatningsansvar for miljøskader, og SF peger på syv nærmere angivne hovedpunkter i forslaget.

Som justitsministeren har nævnt, er både regeringen og regeringspartierne fuldt ud opmærksom på, at miljøskader kan blive et voksende problem, også selv om vi har en ganske stram miljøbeskyttelseslovgivning.

Det er naturligvis Det Konservative Folkepartis opfattelse, at det primært er gennem forebyggelse, vi skal forhindre, at der overhovedet opstår skader på miljøet eller på personer.

Som ministeren har understreget, var det også baggrunden for, at regeringen nedsatte det særlige udvalg til at gennemgå disse vanskelige problemer og overveje, om der er behov for særlige ordninger eller særlig lovgivning. Det havde været mere hensigtsmæssigt, om SF havde afventet betænkningen fra dette udvalg, før man fremsatte sit eget forslag. Det er naturligvis altid oppositionens ret at fremlægge de forslag, den finder berettiget, men det er vanskeligt at forstå, at SF mener, at der kan føres en meningsfuld debat, når det grundlag, som debatten herhjemme skal udspringe af, ikke er færdigbehandlet.

Justitsministeren har helt relevant peget på de problemer, som der både i Norge og Sverige har været i forbindelse med lovgivning på miljøerstatningsområdet. Jeg synes, det var helt rigtigt af den socialdemokratiske ordfører at fremdrage, at selv om man i Sverige har gennemført en lovgivning, så må lovgivningen jo også på dette område ses i sammenhæng med de bestemmelser, der i øvrigt gælder, og sædvaner og traditioner i de enkelte lande. Det er ikke uden videre givet, at man på alle områder kan sammenligne Sverige og Danmark.

Herudover kan der også være grund til at pege på et par andre områder, hvor forslaget efter vores opfattelse vil rejse særlige vanskeligheder.

Har SF f.eks. gjort sig forestillinger om, hvad en gennemførelse af forslaget vil kunne koste det offentlige? Efter vores opfattelse skriver man en regning ud uden at kende konsekvenserne.

Hvordan forholder man sig til problemet med virksomheder, som fra udlandet forurener dansk område?

SF tager, som justitsministeren pegede på, heller ikke højde for forsikringsspørgsmålet. Det har netop i Sverige givet anledning til en række problemer. Man kan heller ikke på nogen som helst måde sige, at der her i landet er fundet tilfredsstillende løsninger på det spørgsmål.

Gennemfører man derfor beslutningsforslaget, så vil det betyde skærper bl.a. i forhold til dansk industri, som kan skabe betydelige vanskeligheder.

Efter konservativ opfattelse skaber også pkt. 3 i beslutningsforslaget problemer, som kræver en nærmere kortlægning. Man lægger op til, at